

Sygn. akt: I C 1419/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Krośnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Tamara Piechnik
Protokolant:	st. sekr. sądowy Agnieszka Woźniak

po rozpoznaniu w dniu 15 grudnia 2015 r. na rozprawie

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. z siedzibą w Ś.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę kwoty 922,50 zł

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) sp. z o.o. z siedzibą w Ś. kwotę 922,50 zł (słownie: dziewięćset dwadzieścia dwa złote i 50/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 07 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego (...) SA z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) sp. z o.o. z siedzibą w Ś. kwotę 244,00 zł (słownie: dwieście czterdzieści cztery złote) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nakazuje Skarbowi Państwa – Sądowi Rejonowemu w Krośnie zwrócić pozwanemu 413,86 zł (słownie: czterysta trzydzieści złotych i 86/100) tytułem nadpłaconej zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego.

Uzasadnienie wyroku z dnia 15 grudnia 2015 roku,

sygnatura akt I C 1419/14

Powód (...) Spółka z o.o. z siedzibą w Ś. wniósł o zasądzenie od pozwanego – (...) S.A. w W. kwoty 922,50 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 7 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podał, że w ramach prowadzonej działalności gospodarczej wynajął samochód zastępczy na okres od 6 maja do 16 maja 2014 roku – K. A. poszkodowanemu w wyniku zdarzenia drogowego z 1 maja 2014 roku. Sprawca szkody w dniu wypadku posiadał ubezpieczenie o.c. u strony pozwanej.

Poszkodowany na podstawie umowy cesji przełał na powoda wierzytelność w zakresie zwrotu kosztów najmu samochodu zastępczego.

Za wynajem pojazdu powód wystawił fakturę VAT na kwotę 2.952,00 zł z terminem płatności do dnia 06.06.2014 roku, jednakże ubezpieczyciel uiścił jedynie część kwoty w wysokości 2.029,50 zł. Pozwany uznał okres najmu samochodu, weryfikując stawkę za najem z 240,00 zł do 165,00 zł netto za dobę.

Na podstawie dołączonych do pozwu dokumentów Sąd Rejonowy w Krośnie wydał w dniu 20 sierpnia 2014 roku nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym – sygn. akt V GNc 995/14, uwzględniając w całości żądanie pozwu.

Pozwany – (...) S.A. w W. wniósł sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa. Poza tym strona pozwana domagała się zasądzenia na swoją rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Z uzasadnienia sprzeciwu wynika, że w przedmiotowej sprawie sporna jest między stronami wysokość kosztów najmu samochodu zastępczego, a dokładnie stawka najmu pojazdu zastępczego za jeden dzień.

W ocenie ubezpieczyciela dobową stawka najmu pojazdu przyjmowana do wyliczenia odszkodowania nie może przekraczać cen obowiązujących na lokalnym rynku, a ta zastosowana przez powoda jest rażąco wygórowana. Poza tym pozwany zakwestionował zasadność żądania odsetek od dnia 7 czerwca 2014 roku, albowiem w dacie tej nie pozostawał w opóźnieniu spełnienia świadczenia.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 1 maja 2014 roku w wyniku zdarzenia drogowego został uszkodzony samochód marki O. (...) nr rej (...) należący do K. A.. Sprawca szkody w dniu wypadku posiadał ubezpieczenie o.c. w (...) S.A.

Poszkodowany wynajął samochód zastępczy marki R. (...), zawierając w dniu 6 maja 2014 roku umowę najmu z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Ś. pojazdu na czas trwania naprawy samochodu, ale nie dłuższy niż okres 30 dni kalendarzowych.

Poszkodowany K. A. wykorzystywał samochód O. (...) do użytku codziennego, przede wszystkim dowożąc wnuki do szkoły oraz żonę na rehabilitację, pokonując średnio dziennie 50 km.

Uszkodzony samochód pokrzywdzonego został przyjęty do naprawy do Przedsiębiorstwa Usługowo-Handlowego (...) w K. w dniu 6 maja 2014 roku, a zakończenie naprawy i odbiór pojazdu nastąpił 16.05.2014 r.

W tym czasie trwała umowa najmu pojazdu zastępczego, a stawka dzienna wynajmu wyniosła 295,20 zł (brutto) za dobę.

/dowody:

- umowa najmu pojazdu (...) nr 972 z 06.05.2014 r. – /k. 12-14/
- protokół zdawczo-odbiorczy pojazdu R. (...) – /k.16/
- oświadczenie poszkodowanego K. A. z 6.05.14. r – /k.17/
- oświadczenie o długości trwania najmu pojazdu zastępczego z dnia 16.05.2014 r. – /k. 28/
- historia naprawy pojazdu O. (...) nr rej. (...) – /k.27/ /

W dniu 6 maja 2014 roku K. A. zawarł z powodem

- (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Ś. umowę cesji wierzytelności, przysługującej mu w stosunku do (...) S.A. w zakresie zwrotu kosztów najmu samochodu zastępczego wraz z wszystkimi związanymi z nią prawami, w tym roszczeniami o zaległe odsetki.

Strona powodowa wystawiła w dniu 23 maja 2014 roku fakturę VAT za wynajem pojazdu R. (...) K. A. na kwotę 2.952,00 zł, wskazując termin zapłaty na dzień 6 czerwca 2014 roku. Jednocześnie do ubezpieczyciela – (...) S.A. skierowała wezwanie do zapłaty, doręczone mu 26 maja 2014 roku.

Pozwany wypłacił (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Ś. kwotę 2.029,50 zł, dlatego w ostatecznym wezwaniu, doręczonym (...) S.A. – 23.06.2014 r. powód domaga się zapłaty brakującej kwoty 922,50 zł, wyznaczając 3 dniowy termin na spełnienie świadczenia.

Firma ubezpieczeniowa nie uregulowała powyższej należności.

/dowody:

- umowa cesji wierzytelności z dnia 6.05.2014 r. /k.18/
- pismo przewodnie o zapłatę /k.19/
- faktura VAT nr (...) /k.20/
- pismo pozwanego z dnia 2.06.2014 r. /k.22-23/ i 2.07.2014 r. /k.26/
- wezwanie do zapłaty z dnia 18.06.2014 r. /k.24/
- dowód doręczenia pisma pozwanemu /k. 21/
- śledzenie przesyłek – T./emonitoring.poczta-polska.pl /k.70-71/ /

Średnia stawka najmu pojazdu zastępczego należącego do segmentu D z o.c. sprawcy stosowana w 2014 roku na terenie województwa (...) dla 10-dniowego okresu trwania najmu wynosi 278,05 zł brutto na dobę (226,06 zł – netto)

/dowód:

- opinia biegłego z zakresu techniki samochodowej G. P. z dnia 12 czerwca 2015 roku /k.86-91/ /

Sąd zważył, co następuje:

Bezspornym w sprawie jest zaistnienie w dniu 1 maja 2014 roku zdarzenia drogowego spowodowanego przez osobę, mającą ubezpieczenie o.c. w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń i doznanie szkody w pojeździe K. A..

Poza sporem pozostaje również fakt potrzeby wynajęcia pojazdu zastępczego przez poszkodowanego i okres trwania tego najmu przez czas naprawy uszkodzonego samochodu marki O. (...).

Tym samym spór sprowadza się do wysokości kosztów najmu pojazdu zastępczego, które według pozwanego zostały zawyżone.

W ocenie Sądu pojazd wynajęty K. A. – R. (...) jest pojazdem odpowiadającym klasie samochodu uszkodzonego - marki O. (...), które należą do segmentu D.

Powód (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Ś. wynajął poszkodowanemu samochód zgodnie z cennikiem, w którym stawka dobową za najem pojazdu klasy D na czasookres od 7 dni wwyż wynosi 295,20 zł brutto.

Brak jest podstaw, aby uznać że kwota najmu pojazdu winna być niższa, albowiem wynika ona wprost z umowy pomiędzy stronami, która nawiązuje do ogólnodostępnego dla wszystkich klientów cennika.

Nie sposób zrozumieć skąd przekonanie pozwanego o celowym zawyżeniu stawki najmu pojazdów zastępczych, w sytuacji gdy należności te pokrywa ubezpieczyciel, skoro ta sama cena jest proponowana wszystkim odbiorcom wynajmowanych pojazdów dla zrealizowania własnych potrzeb.

(...) S.A. w uzasadnieniu sprzeciwu od nakazu zapłaty podniósł, że nie jest zasadne ponoszenie przez niego kosztów najmu samochodu zastępczego według cen znacznie przewyższających stawki obowiązujące na lokalnym rynku, jednakże nie przedstawił na tę okoliczność żadnych dowodów, choćby w postaci wskazania ofert innych firm zajmujących się wynajmem samochodów.

Prawdą jest, że strona pozwana zgłosiła wniosek dowodowy w postaci opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej, którego ustalenia wykazały, iż średnia stawka najmu pojazdu należącego do tej samej klasy co pojazd zastępczy obowiązująca na rynku lokalnym jest o 17,15 zł brutto niższa za jedną dobę, niż stosowana u powoda, jednakże jest i tak bardziej zbliżona do niej, niż do stawki zaakceptowanej przez (...) S.A. w wysokości 202,95 zł.

Na uwagę zasługuje fakt, że średnia stawka najmu nie jest jedyną możliwą do zaakceptowania przy dokonywaniu rozliczeń pomiędzy stronami, a jest tylko pewną wartością pozwalającą na ocenę, czy stawka zastosowana przez powoda (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Ś. nie jest rażąco zawyżona, jak twierdzi pozwany.

Trudno tym samym zrozumieć na czym miałyby polegać dążenie poszkodowanego do zmniejszenia rozmiarów szkody i współdziałania z dłużnikiem, celem realizowania rzeczzonego obowiązku zapobiegania zwiększeniu szkody. Jeżeli ubezpieczyciel dysponuje danymi firm, które na lokalnym rynku oferują wynajem samochodów w niskich, satysfakcjonujących ich cenach – winien poinformować o tym osoby poszkodowane i wtedy mógłby podnosić zarzut celowego zawyżenia kosztów najmu pojazdów.

Odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego niesłużącego do prowadzenia działalności gospodarczej, obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki za najem pojazdu zastępczego i nie jest ona uzależniona od niemożności korzystania przez poszkodowanego z komunikacji zbiorowej (tak: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 17.11.2011 roku, III CZP 5/11 – OSNC 2012/3/28).

W świetle powyższych okoliczności nie znajduje uzasadnienia dokonana przez stronę pozwaną weryfikacja stawki najmu pojazdu zastępczego.

Koszt najmu określony w umowie z 6.05.2014 r. odpowiada rzeczywistym cenom eksploatacji samochodu zastępczego w tej klasie na rynku lokalnym miejsca zamieszkania poszkodowanego, który nie miał żadnego obowiązku poszukiwania najtańszej firmy wynajmującej pojazdy.

Należy zgodzić się z rozważaniami pozwanego, że odszkodowanie musi mieścić się w adekwatnym związku przyczynowo-skutkowym ze szkodą, gdyż ubezpieczyciel odpowiada tylko za normalne następstwa szkody. W realiach przedmiotowej sprawy zasadne było wynajęcie samochodu zastępczego przez poszkodowanego na okres 10 dni, zgodnie ze stawką dobową oferowaną przez firmę trudniącą się wynajmem samochodów.

Tym samym ponieważ za wynajem samochodu powódka wystawiła fakturę VAT na kwotę 2.952,00 zł, którą (...) S.A. pokrył jedynie w części, uiszczając 2.029,50 zł powództwo (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Ś. o zapłatę brakującej kwoty 922,50 zł (2.952,00 zł – 2.029,50 zł) należy uznać za w pełni uzasadnione.

Odsetki należne są od dnia wymagalności świadczenia, to znaczy od 7 czerwca 2014 roku, albowiem termin zapłaty wynikający z faktury VAT nr (...) został określony na dzień 6 czerwca 2014 roku.

Nie zasługuje na uwzględnienie zarzut pozwanego, iż w dniu 7 czerwca 2014 roku nie pozostawał on jeszcze w opóźnieniu spełnienia świadczenia. Wezwanie do zapłaty kwoty wraz ze wskazanym terminem płatności na dzień 6 czerwca 2014 roku zostało doręczone (...) S.A. – 26.05.2014 r., a już 2.06.2014 roku firma ubezpieczeniowa dokonała

likwidacji szkody, z tytułu najmu pojazdu, uznając swoją odpowiedzialność do kwoty 2.029,50 zł. Wskazuje to na to, iż pozwany już w tej dacie dysponował całością dokumentacji i wiedzy niezbędnej do podjęcia decyzji w tym sprawdzenia i wypłaty odszkodowania.

Natomiast wezwanie do zapłaty z dnia 18 czerwca 2014 roku zostało wystosowane do pozwanego z powodu częściowego tylko zaspokojenia wcześniej zgłoszonego roszczenia, co zresztą znajduje odzwierciedlenie w treści tego wezwania, wskazującego dzień 6 czerwca 2014 roku jako termin płatności kwoty 2.952,00 zł /k.24/.

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania, należało orzec jak w punkcie I wyroku, w myśl art. 822 k.c. oraz 361 i 481 §2 i §2 k.c., a także art. 34 i 36 ustawy z dnia 22.03.2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. 2013.392).

Mając na względzie wynik postępowania – strona przegrywająca ((...) S.A. w W.) obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi ((...) Sp. z o.o. z siedzibą w Ś.) koszty niezbędne do celowego dochodzenia przez niego praw – w kwocie 244,00 zł (47,00 zł – opłata od pozwu – 180,00 zł – wynagrodzenie pełnomocnika, będącego radcą prawnym + 17,00 zł – opłata skarbową od pełnomocnictwa).

Ponieważ pozwany uiścił zaliczkę na poczet wynagrodzenia biegłego w kwocie 700,00 zł, a przyznana wysokość tego wynagrodzenia wyniosła 286,14 zł /k.96-97/, w punkcie III nakazano Skarbowi Państwa – Sądowi Rejonowemu w Krośnie zwrócić (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 413,86 zł, tytułem nadpłaconej zaliczki.

Orzeczenie o kosztach znajduje uzasadnienie w treści art. 98 kpc oraz art. 84 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. 2010, nr 90, poz. 594 – z późn. zm.)

Z: Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełn. pozwanego – radcy pr.

D. K..